

БЪЛГАРСКИЙ МЕМОРАНДУМЪ.

За Българский меморандумъ, който се испрати миналата година до прѣдставители ти на великити държави въ Цариградската конференция, кето што те казалъ единъ нѣмский вѣстникъ:

„Прѣди всичко въ Българский меморандумъ се доказова, че на Исто-токъ може да се въдвори траенъ миръ и тишина, само тогава, ако се избаветь българскити области отъ оный чудовиштенъ редъ, който царова днесъ у тѣхъ. Българский народъ има естественно право да иска народно правителство. Турцити, ако и да са се загнѣдили отъ петъ вѣка въ България, нѣ Българе ти никога не са се отrekli отъ правото на българска та корона. Сега народътъ си иска това право. Всичкити прѣобразованиа и турска та конституция не могатъ да се припознатъ отъ Българе ти за серьезно нѣшто. Сближение между азиатското то варварство и принципътъ на цивилизацията, камъ конато се стреметь Българе ти, не може ниго да се помисли. Нѣ Българската държава може да се поднови само съ помощта на иностранна войска: Българе ти искатъ така помощъ отъ държавити. Прѣдѣлити на новата държава трѣбова да се о-прѣдѣлетъ отъ една европейска комисия.“

Его искането, което се намира въ тоа документъ:

1) Пълна политическа автономия на чело съ народно правителство, което да те гарантирано отъ великити държави. Таа автономия трѣбова да се простре на България, на Тракия и на Македония, дѣто българский елементъ те най-много. (Слѣдовать прѣдѣлити, што се прѣдлагатъ).

2) Българската държава да носи име „Българско кнежество.“

3) На чело на кнежество то да бѣде единъ кнезь, избранъ отъ народътъ отъ нѣкой европейский царский родъ; той може да се намира въ васално отношение камъ султанътъ.

4) Българската държава да има конституционно правление. Законътъ на конституцията да се изработи отъ народни прѣдставители, избрани отъ народътъ и изъ народътъ.

5) Принципътъ на българската конституция да бѣде пълно равенство на всичкити жители, безъ разлика на вѣра и на народность. „Неднакви правдини и еднакви дѣжности да бѣде девизътъ на бѣдна та самостоятелна България.“

6) Българский языкъ да бѣде официалний.

7) Въ управленето на България могатъ да се назначаватъ за чиновници всичкити достойни за това нѣшто мѣстни люде, безъ разлика на народность и на вѣра. Администрацията да има за основа общинско то управление; прѣдставители ти на общинити да се избиратъ отъ народътъ и да се подтвърдиватъ отъ българското правителство.

8) Въ сеимътъ, който трѣбова да бѣде само отъ една камара, зиматъ участие всичи народни прѣдставители безъ разлика на вѣра и на народность.

9) Въ ония мѣста, дѣто населението те само турско, чиновници ти